

Många är nog trötta på snö och is vid detta laget. Men inte göteborgaren Lars Hagstedt. Han älskar vintern.

För honom får det gärna vara snö långt in i april.

Med en outröttlig energi drar han iväg på fjällturer, långfärdsskridskor och isklättring. Helst med hela familjen; sambo och tre små döttrar.

TEXT: ULRIKA NILSSON FOTO: CECILIA HALLIN

Det finns inget dåligt väder....

Lars trivs på toppen

DET BLIR SOM EN SKIDKARAVAN när Lars, eller Larsa, som han oftast kallas, tar ett barn på ryggen, drar ett i kälke och har ett som själv går på skidor i släptåg.

Familjen ger sig ofta iväg på morgonen för att inte komma tillbaka förrän det börjar skymma. Att sitta inomhus och vänta på bättre väder skulle inte falla honom in. Alla har utrustning för att klara rusk och minusgrader.

– Vi är ute jämt. Det är någon aktivitet så gott som varje helg. Barnen mår bra av det. De sover som stockar efter en dag på skidor, säger Larsa.

Klättring med barn

Barnen, det är Alva, 5, Vera, 3, och Svea som snart ska fylla 2.

Sambon Carina Trolsegård hade inga erfarenheter av friluftsliv när de träffades för cirka tio år sedan. Nu klarar hon de flesta strapatser. Jul- och nyår firade de i norska fjällen och i påsk åker de dit igen.

Ibland åker Larsa iväg själv med ett av barnen. Som i somras när han och Alva åkte till Höga Kusten för att klättra.

– Hon var jätteduktig och vi följde leder som var anpassade för barn. Personalen sa att hon var en av det yngsta som klättrat där, berättar han och visar bilder på hur en leende Alva tar sig

fram längs en vajer. Den typen av led kallas Via feratta och är populär i Alperna (se faktaruta).

Han ser nu fram emot att barnen ska bli simkunniga så att de kan åka med i kajaken.

Byggede kajak

Larsa, 43, är född och uppvuxen i Uddevalla, cirka 10 mil norr om Göteborg. Han är barndomshörselskadad och använder hörapparat.

Idrottsintresset har han med sig hemifrån. Han var i 10-årsåldern när han började med löpning och skidåkning.

– Det var pappa som från början lockade ut mig på löpturer i gummistövlar. Det var tungt, minns han och skrattar.

I flera år tävlade han i Uddevalla orienteringsklubb och i Uddevalla skidklubb.

Efter hand har aktiviteterna bara blivit fler och fler. Isfria månader är havskajak hans stora passion. Han visar bilder på en läcker kajak som han byggt själv.

Klättring – gärna på isfall – vandring, randonné (se faktaruta), alpinism, löpning och cykling är andra sporter han gärna ägnar sig åt.

Han har tävlat i O-ringen otaliga gånger, kört Vasaloppet åtta gånger, sprungit Göteborgsvarvet tolv gånger, Fjällräven Extreme marathon tre gånger, Lidingöloppet och gjort en Svensk klassiker (Vansbro-simmet, Lidingöloppet, Vasaloppet och Vätternrundan inom ett år) tre gånger.

forts.

LARS HAGSTEDT

Ålder: 43.

Bor: Majorna i Göteborg.

Familj: Sambo Carina som läser till ämneslärare. Tre döttrar 2-5 år.

Sysselsättning: Golvläggare.

Fritid: Friluftsliv och olika extrem-sporter.

Övrigt: Har bestigit otaliga berg, besökt cirka 40 länder, deltagit i ett Deaflympics (orientering, Melbourne 2005).

Favoritresmål: Nya Zeeland och Patagonien i Sydamerika.

Favoritpasset: På vintern topptur i fjällen. På sommaren havskajak utanför Fjällbacka.

”Jag har energin i blodet. Mina främsta egenskaper är att jag är stark och uthållig.”

Tränar hemma. Naturligtvis har familjen en klättervägg i lägenheten. Larsa har byggt den själv. Vera får hjälp med hjälmen.

Uppåt väggarna. Vera tar sig upp för väggen snabbt och smidigt. Larsa flyttar greppen då och då för att öka utmaningen.

– Jag har slängt tre skolådor fulla med medaljer och plaketter från olika tävlingar.

Äventyren utomlands har varit många. Bland annat har han bestigit Mount Kenya (5 199 meter), Elbrus (5 642 meter) i Kaukasus, Aconcagua (6 962 meter) i Argentina och Killimanjaro (5 892 meter) i Tanzania.

– Bergstrakter är fascinerande landskap. Sydamerika var speciellt, naturens krafter var så påtagliga där. Kaukasus var också en fantastisk upplevelse. Vi såg till exempel enorma träd med flera meters omkrets som knäckts som tunna tändstickor efter en lavin. Vi hade ordnat allt själva, visum, kartor och tillstånd att bestiga berget. Det finns företag som organiserar färdiga paket, men det blir dyrare och vi ville göra det själva. Killimanjaro och Mount Kenya var spännande och annorlunda. Där gick vi först genom djungeln, sedan öppnade sig landskapet plötsligt när stigningen började.

Uppmärksam

Han förklarar att antalet höjdmeter inte är avgörande för svårighetsgrad på bergsbestigningen. Tunn luft, terräng och temperatur har stor betydelse.

De flesta resor och expeditioner gör han med normalhörande vänner. Han känner helt enkelt inte så många hörselskadade och döva som delar hans intresse.

Han berättar att det är en fördel att höra i vissa lägen, till exempel om en lavin eller ett stenras är på väg.

– Jag använder ögonen mer, är mer uppmärksam på förändringar i omgivningen, medan mitt resesällskap noterar ljud. När en lavin kommer närmare känner man i hela kroppen hur det mullrar.

Han är nog med säkerheten och har aldrig råkat ut för några allvarliga incidenter.

Larsa har hörapparat på ena örat, även om han egentligen hör lika dåligt på det andra. Han växte upp som den enda hörselskadade i familjen, hans föräldrar och två systrar hör bra. Någon förklaring på vad som orsakat skadan har han aldrig fått.

I grundskolan gick han i hörselklass i Uddevalla. Det var en grupp med bara 3–4 elever och hörselteknisk utrustning. Han trivdes i skolan då.

I gymnasiet var det värre. Då gick han i en vanlig klass med 30 elever på elteknisk linje.

– Det var hemskt. Jag hörde ingenting och betygen var i botten, säger han och det är enda gången under intervjun som han inte ser glad ut.

Efter skolan började han jobba som golvläggare i sin pappas firma. När pappan gick i pension tyckte han att Larsa skulle ta över.

– Men jag ville inte det. Det skulle ta för mycket tid med pappersarbete och administration.

Bokar tolk till möten

Han började i stället jobba på en golvläggarfirma i Göteborg och trivs bra.

– Det är självständigt och omväxlande. Jag åker ut på uppdrag själv och ibland tillsammans med en kollega om det är stora jobb. Ofta är det jobb i butikslokaler. Vi kommunicerar med kontoret via sms. Jag brukar få ledigt när jag vill åka iväg till fjällen eller annat.

När han träffade Carina, som är döv, kunde han inte teckenspråk.

– Jag fattade inte mycket av vad hon sa. Vi fick skriva lappar, skrattar han.

Kärleken sägs ju övervinna alla hinder och Carina var antagligen en bra lärare för snart hängde Larsa med även i komplicerade diskussioner.

Han säger att han har många fördelar av att kunna teckenspråk.

– Varje år brukar vi göra en konferensresa med firman. Då har jag med teckenspråkstolk så att jag kan hänga med i vad som sägs på mötena. Utan tolk hade jag missat det mesta.

Tack vare teckenspråket har han också börjat uppskatta kultur.

Oförglömlig teaterupplevelse

– Jag glömmer aldrig vilken härlig känsla det var när jag för första gången såg teater med teckenspråkstolk. Förut gick jag aldrig på teater, men nu gör jag det gärna.

Han bokar också tolk när han ska gå på föredrag, till exempel när han var och lyssnade på äventyraren Ola Skinnarmo.

De tre döttrarna är normalhörande men i hemmet talar alla teckenspråk med varandra. Som en följd av det blir ljudnivån i lägenheten behagligt låg, trots att alla är hemma och barnen leker.

– Jag befinner mig mitt emellan den hörande och den döva världen, men allt är enklare sedan jag lärde mig teckenspråk.

Att hålla på med friluftsliv och extremsporter ställer stora krav på ordningssinne och organisationsförmåga. Det förstår man när man ser Larsas utrustning, som är noggrant sorterad på hyllor, krockar och i lådor. Det gäller att ha bra grejer om man ska klara hårda fysiska strapastser eller flera dygn i vildmarken.

– Man köper inte allt på en gång. Jag har samlat på mig genom åren, säger han och tar fram klättrutrustningen.

Han börjar metodiskt klä på sig kläder och prylar av olika slag. Till sist toppar han det hela med en hjälm. Jag tycker han ser ut som en brandman.

– Det var det jag ville bli när jag var liten, säger han. Brandman eller polis. Men det gick inte med min hörsel.

Han får ofta kommentarer om sin aktiva livsstil. Männskor i hans omgivning undrar hur han orkar hålla igång som han gör med heltidsjobb och små barn. Mitt i allt har han också renoverat lägenheten.

– Till och med min sambo undrar hur jag orkar. Jag har energin i blodet. Mina främsta egenskaper är att jag är stark och uthållig.

Husbygge nästa projekt

Nästa utmaning blir att bygga hus. Familjen har för länge sen växt ur trerumslägenheten och väntar nu på att kommunen i Kungsbacka ska ge dem bygglov på en tomt som styckats av från hans svärmors mark i Lunna by, Vallda.

Om allt går som planerat flyttar de in i höst.

– Det blir toppen. Där kan jag ha kajaken liggande nere vid vattnet och det kommer att finnas gott om plats för alla grejer. ●

Sol och snö är en oslagbar kombo. Här är familjen på tur i Norge.